

DE MAANDELIJSCH VERGADERING

zal plaats hebben op **Woensdag 6 Jan. a.s.**,
te 6 uur in het Museum.

DOOR INBRAAK ONTVREEMD:

3 Zeiss binoculaire microscopen, met optiek, echter zonder kastjes. Nummers bekend. Voor aankoop wordt gewaarschuwd. Ev. aangifte doen bij den Rector Magnificus der Landbouwhoogeschool of aan het Politiebureau te Wageningen.

NIEUWE LEDEN.

Mevr. H. Hoeberechts-Roebroeck, Spoorweglaan 8, Maastricht. P. Bleeker, Rijksweg, Geleen. Th. M. Bours, R. K. Pr. Bisschoppelijk College, Roermond. J. J. H. N. Parren, St. Christoffelstraat 28, Roermond.

**VERSLAG VAN
DE MAANDELIJSCH VERGADERING
OP 2 DECEMBER 1942.**

Aanwezig de dames: T. Nahon, A. Nouwen, R. Sekhuis, M. Kofman-Kamminga, J. v. Goethem, Fr. van Schaik, F. Grégoire, T. Maessen, M. Chambille, J. van der Grinten, W. van de Geyn, H. Hoeberechts-Roebroeck, A. Kemp-Dassen, L. Maurenbrecher-Bonemeyer en M. van de Mijl Dekker, benevens de heeren: L. Grossier, G. Waage, G. van Spaendonck, A. Maurenbrecher, M. Kemp, C. van Maastricht, L. Grégoire, Br. Christoforus, Br. Maurentius, Br. Jeroen, A. Hoeberechts, J. Rijk, H. Houx, M. Mommers, H. Mommers, J. Maessen, W. Onstenk, P. Wassenberg, L. Paping, M. Kamm, D. van Schaik, P. Smits, H. Koene, L. Leysen, E. Schoenmakers, R. Regout, R. Kofman, P. Janssens, J. Baartmans, L. van Noorden, F. van Rummelen, C. Chambille en L. Daenen.

De Voorzitter, de heer **Grossier** opent de vergadering en geeft 't woord aan den heer **Kemp**, die spreekt over:

De symboliek der bloemen.

Men kan deze tot de folklore der bloemen rekenen. Afgaande op literatuur, die men vooral in de eerste helft der negentiende eeuw zoeken moet, is deze kunst of hoe men het noemen wil, uit het Oosten tot ons gekomen. Ze culmineerde wel in het samenstellen van den „sélam", ofwel bloemenbrief. Door de keuze van bepaalde bloemen drukte men, vooral in het amoureuze, zekere gevoelens uit. Deze sym-

booliek is innig verbonden met die der kleuren, welke we ook kennen in de katholieke liturgie. Spr. liet enkele werkjes, een honderdtal jaren oud, circuleeren en wel „Emblème des fleurs", van Chambe, waarvan de eerste editie in 1816 te Parijs verscheen en „Le langage des fleurs" van Charlotte de la Tour, een herdruk uit 1846. Eerstgenoemde komt tegenover deze laatste op als de schepper dezer eigenaardige literatuur. Wanneer men de erin voorkomende beschouwingen even kritisch bekijkt, merkt men dat ze, hoewel doordrenkt van den geest en de overgevoeligheid der Romantiek, geestelijk toch eigenlijk nog wortelen in een vroegere eeuw, in de periode van het classicisme. Beide auteurs citeeren tal van dichters, als Malherbe, Marmontel, Delille e.a. Ook verneemt men door deze lectuur tal van wetenswaardigheden, bv. aangaande de mythologie der Grieken en Romeinen, omtrent Middeleeuwsche folklore, de komst van verschillende uitheemsche planten in Europa, enz. Men leest erin omtrent Karel den Grooten, dat hij van... muurbloemen hield, dat Condé anjelieren kweekte en dat J. J. Rousseau's „hart van vreugde klopte bij het aanschouwen van Maagdepalm". Tenslotte las de heer Kemp uit het „woordenboek der planten als zinnebeelden" voor, wat men alzoo met bloemen zeggen kon. Zoo betekende myrte: liefde; narcis: zelfzucht; reseda: uw deugden overtreffen uw bekoorlijkheid; roode geranium: dwaasheid; zonnebloem: valsche rijkdom, enz. Spr. merkte, aangaande deze folklore der bloemen nog op, dat ze eigenlijk eenige botanische kennis eischte, reden waarom in de literatuur hieromtrent, steeds veel afbeeldingen van bloemen, in kleuren, gegeven worden.

De heer **Waage** vertelt daarna iets over

Polyploidie.

Zooals bekend hebben de lichaamcellen (diploïd) $2n$ -, de geslachtscellen (haploïd) $1n$ -chromosomen en is 't aantal chromosomen voor een soort constant. Nu blijkt, dat naast het normale aantal, $2n$, één of meer chromosomen kunnen voorkomen bijvoorbeeld $2n+1$, $2n+2$, enz. Door abnormaal verloopende kerndeelingen ontstaan dergelijke abnormale aantallen. Men spreekt in dit geval van **aneuploidie**. Het normale aantal chromosomen noemt men **euploïd**. De overvloedige chromosomen kunnen de habitus van een plant sterk wijzigen. Komt het niet tot een vermeerdering met enkele chromosomen, maar tot verdubbeling, verviervoudiging enz. van het diploïde aantal chromosomen dan spreekt men van **polyploidie**. De cellen zijn dan niet diploïd ($2n$), maar tetra- ($4n$), octoploïd ($8n$). Door kruising van een $2n$ - met een $4n$ wezen ontstaat een triploïd wezen, enz.

Als oorzaak der polyploidie kent men thans:

1. **bastaardeering**. Ten gevolge van de verscheidenheid der ouders, kunnen de chromosomen van den bastaard bij de reductiedeeling niet paren. De chromosomen der beide ouders, ver-